

Crisi La factura social

La pobresa es fa visible

En només tres anys, mig milió de catalans han ampliat la bossa de ciutadans pobres

Crònica

AURI GARCIA MORERA
BARCELONA

El problema de la pobresa, tradicionalment acotat i ocult, s'escampa com una epidèmia i aflora a la superfície. L'any 2008 un de cada sis catalans vivien amb una renda inferior al llindar de la pobresa. El 2011 ja eren un de cada cinc o, cosa que és el mateix, prop de mig milió de persones més en tres anys. Amb els criteris de l'Eurostat, que té en compte la renda relativa però també les privacions materials greus, l'estadística és encara més alarmant. Un de cada tres catalans, més de dos milions en total, viu en risc de pobresa o exclusió social.

Aquest creixement imparable ha obligat les entitats socials a fer un esforç titànic per atendre els més necessitats. Dimecres passat, després que l'Institut d'Estadística de Catalunya fes públiques les últimes dades sobre el problema, la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social va alertar de la necessitat d'evitar una fractura social: amb més compromís de la ciutadania amb les entitats socials, però també amb més polítiques socials des de les administracions. La Taula denuncia que s'han retallat els programes socials quan eren més necessaris.

Aquest dimecres, 17 d'octubre, és el Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa, i les entitats ho volen aprofitar per reforçar aquestes reivindicacions. Al matí

han programat un acte de sensibilització dirigit al públic, organitzat juntament amb la Federació Catalana de Bàsquet, en què convidaran a fer un triple contra la pobresa sota el lema *Combatem les desigualtats, establim prioritats, revisem la fiscalitat*. I a la tarda hi haurà un acte institucional amb la presència del conseller de Benestar, Josep Lluís Cleries, que presentarà el periodista Jaume Barberà, molt crític amb les retallades.

Una postal cada cop més habitual

L'augment de la pobresa no només es reflecteix en les estadístiques i en les proclames de les entitats, sinó que és cada vegada més fàcil de veure directament als carrers de moltes ciutats. Al mateix centre de Barcelona és cada cop més habitual la imatge d'una persona amb un carret de supermercat que agafa dels contenidors ferralla o cartró que després ven a pes. Una activitat per subsistir que sempre ha existit, però que mai havia estat tan estesa com ara. Un dia de cada dia, a mig matí, a l'Eixample, les anades i vin-

gudes dels carrets de supermercat són constants, i no és difícil veure com més d'un coincideix en un mateix contenidor.

Els mateixos drapaires es queixen que la competència ha crescut tant que costa molt trobar material. L'any passat, a l'àrea metropolitana de Barcelona, la recollida regular de cartró va caure prop d'un 20%. A la capital, els primers mesos d'aquest any, la Guàrdia Urbana ha imposat 691 denúncies per robatori de cartró, sis vegades més que en el mateix període de l'any passat. L'objectiu principal són els grups organitzats amb furgonetes, però les persones que ho fan a nivell individual amb carrets de supermercat es queixen que també les multen.

Tot i que també s'hi dediquen aturats i jubilats catalans, la majoria de drapaires són estrangers, un col·lectiu molt castigat per la crisi, amb una taxa d'atur que frega el 40%. A Barcelona, molts són subsaharians que viuen als assentaments en naus abandonades del Poblenou, i tenen el suport dels veïns amb microcrèdits per pagar les multes. Marnel Andreu, president de l'Associació de Veïns, que forma part de la Xarxa de Suport als Assentaments, reclama que "a aquesta feina que fan de manera precària s'hi doni un marc legal a través de cooperatives o del que sigui".

L'Ajuntament de Barcelona, que en els pròxims dies presentarà un pla integral d'assentaments, s'ha fet seva la idea de les cooperatives, però recorda que treure el material de dins dels contenidors és una activitat sancionable, ja que és propietat

Moussa Ketega, un dels molts que recullen ferralla. X. BERTRAL

CONTRASTOS A L'EIXAMPLE
Al mateix centre de Barcelona, al costat de les botigues i els restaurants, és fàcil veure carrets de supermercat plens de ferralla o cartró. XAVIER BERTRAL

del consistori i això li provoca un perjudici econòmic. En tot cas, els drapaires haurien de canviar radicalment la seva manera de treballar i recollir el material d'obres o altres llocs amb autorització.

Recollir deixalles per no robar

En un parc del centre de Barcelona, Moussa Ketega intenta separar metall i plàstic d'una peça que ha recollit sense perdre de vista el seu carret. Explica que va arribar de Burkina Faso a Múrcia l'any passat, però que de seguida va perdre la feina com a temporero que tenia allà. D'ençà que va arribar a Barcelona, ha recollit ferralla per sobreviure, però cada cop és més difícil per la competència. "Vaig utilitzar l'ajuda de Cà-

Les últimes dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya retraten la precarietat

21,9%

dels catalans tenen una renda inferior al llindar de pobresa

L'Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2011, amb una mostra de més de 10.000 persones, constata que el 21,9% dels catalans tenen rendes inferiors al llindar de la pobresa, fixat en 8.559,60 euros anuals per a llars individuals, i 12.839,40 per a llars de dos adults sense fills.

28,01%

dels nens viuen en famílies amb rendes sota el llindar de pobresa

El col·lectiu en què la taxa de risc de pobresa per la renda relativa és més alta són els menors de 16 anys. Un 28,01% dels infants catalans de menys de 16 anys viuen en famílies amb rendes inferior al llindar de la pobresa. Per a una llar de dos adults i dos infants, el llindar és de 17.975,16 euros anuals.

29,5%

dels catalans viuen en risc de pobresa o exclusió social

L'edició del 2011 de l'enquesta és la primera que també inclou la taxa de risc de pobresa o exclusió social AROPE, la que fa servir l'Eurostat, que té en compte renda relativa i també privacions materials greus. El 29,5% de Catalunya contrasta amb el 26,7% de l'Estat i el 21,6% de la mitjana europea.

36,8%

a les Terres de l'Ebre, la zona amb la proporció més alta

Les zones en què la taxa de risc AROPE és més alta són les Terres de l'Ebre, amb un 36,8%; el Camp de Tarragona, amb un 33,5%; i les comarques gironines, amb un 32,7%. Per contra, estan per sota de la mitjana la Franja de Ponent, l'Alt Pirineu i l'Aran, amb un 27,7%; i les comarques centrals, amb un 21,5%.

ritas en una època molt dolenta, ara puc sobreviure dia a dia”, afegeix. Cada vegada que té una petita despesa, ha de trobar ferralla als contenidors per poder afrontar-la.

Nicolai Ionut i la seva dona empenyen un carret ple de cartró per un carrer del l'Eixample. “La policia no ens deixa agafar cartró, però ho fem per no robar”, es queixa. Aquesta parella romanesa té una filla de cinc anys i està esperant el segon fill, i malviuen gràcies al cartró. “No dona gaires diners, només per menjar”, diu Ionut, que afegeix que els 1.000 quilos de cartró es paguen a menys de 100 euros, i que necessiten treballar de sol a sol durant una setmana per guanyar-los. “La meva dona treballava de prostituta i te-

niem molts diners, però ho hem deixat per estar tranquils amb Déu”, afegeix abans d'acomiar-se. També lamenta que la policia persegueixi els drapaires.

Tots es queixen de les multes, convençuts que la seva activitat no fa mal a ningú. “És millor que robar”, diu també Moussa Camara, un senegalès que porta un carret ple de peces grans. Tot i això, assegura que en traurà molt pocs diners. “Se n'ha d'agafar moltíssima quantitat, tot el dia, i no dona per viure bé, amb prou feines per menjar”, explica. Són relats molt semblants, de subsaharians i romanesos, joves i grans, aturats recents i els que no han treballat mai. A falta d'una altra opció, aquesta és la seva feina. —

Drapaires
Busquen als
contenidors
ferralla o
cartró que
després
venen a pes

Testimoni
“No dona
gaires diners,
només per
menjar”, diu
Ionut, que
recull cartró

57%
dels catalans tenen dificultats per arribar a final de mes

En relació amb les dificultats per arribar a final de mes, el grup més nombrós és el que té “dificultat o molta dificultat”, que representa el 28,8% dels catalans. Un 28,2% tenen “certa dificultat”, cosa que fa que els catalans amb problemes per arribar a final de mes siguin en conjunt un 57%.

15,5%
no poden pagar sense retards els rebuts de l'habitatge

Pel que fa a privacions materials greus, quatre de cada deu catalans no poden afrontar unes despeses imprevistes ni anar de vacances una vegada a l'any. A més, un 15,5% no poden pagar sense retards els rebuts de l'habitatge, i un 12,7% no poden mantenir la llar a una bona temperatura.

Iniciatives de les entitats socials per combatre el problema

Creu Roja i Càritas Reforç de l'alimentació a les escoles

El Programa d'Emergència de Suport a l'Alimentació Infantil a les Escoles, amb un finançament de 250.000 euros provinents de la Marató per la Pobreja de TV3, vol ser un complement a les beques menjador per garantir l'alimentació a 500 escolars. La xarxa de centres de Creu Roja i Càritas servirà per detectar els casos més necessitats, ja siguin de les famílies que reben la beca menjador però no poden pagar el 50% restant, o bé de les que tot i complir els requisits no han pogut accedir a una beca menjador. El coordinador de la Creu Roja, Enric Morist, deia en l'acte de presentació del projecte que el menjador és l'única alimentació equilibrada per a molts nens i que es tracta de garantir un servei que “no és un luxe”. Les entitats pagaran directament les quotes, perquè els diners es destinin al menjar.

Projecte Paidós Unitat per abordar la pobresa infantil

Càritas i els ajuntaments de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat i Sant Andreu de Besòs impulsen quatre proves pilot de l'anomenat projecte Paidós, que vol oferir ajuda a 200 famílies en una situació d'exclusió per evitar que això es cronifiqui i ho heretin els seus fills. El projecte, en què també col·laboren el departament de Benestar Social i Família de la Generalitat i diverses entitats, preveu que les famílies vagin a un pis o a un local on s'hi hauran reproduït els espais. Allà se les acompanyarà perquè adoptin correctament els rols parentals, ofereixin una bona alimentació als seus fills i els acompanyin en els estudis. La responsable del projecte Paidós, Carme Trilla, va destacar en la presentació que “s'educarà” les famílies en qüestions de nutrició infantil. Jordi Roglà, director de Càritas a Barcelona, va afegir que sense això l'infant “no se'n sortirà”.

Taula del Tercer Sector Campanya per la implicació ciutadana

La Taula d'Entitats del Tercer Sector Social ha posat en marxa la campanya *Suma't a les ONG socials* per demanar implicació de la ciutadania en les entitats socials, sigui a través del voluntariat o de les col·laboracions econòmiques. Aquest mes d'octubre, durant 10 dies, s'emetràn espots de televisió i falques de ràdio, i el lema també es podrà veure en 400 banderoles repartides pels carrers de Barcelona. L'espot afirma: “Davant la pobresa, la injustícia, la desigualtat, no valen les paraules. El que cal fer és actuar. No donis l'esquena a qui ho necessita. Suma't a les ONG socials”. A més d'invertir en publicitat, la Taula també ha creat la web *donemelmillordenosaltres.cat*, que ofereix molta informació sobre la pobresa a Catalunya i com es pot col·laborar per combatre-la, amb una àmplia base de dades sobre el voluntariat que necessiten les entitats.

Banc dels Aliments El Gran Recapte, a finals de novembre

La pròxima gran mobilització contra la pobresa serà el Gran Recapte d'Aliments organitzat pel Banc dels Aliments, que se celebrarà entre els dies 30 de novembre i 1 de desembre. En la presentació de la campanya *Ho farem junts*, els responsables de la Fundació Banc dels Aliments van fer una crida per aconseguir 10.000 voluntaris per recollir 1.400 tones de menjar en aquest Gran Recapte. L'any passat es van marcar com a objectiu recollir 800 tones, i finalment se'n van aconseguir 1.095. Segons va dir en la presentació el president de la Fundació, Antoni Sansalvadó, el d'aquest any és “un repte una mica atrevit”. Sansalvadó, però, va demanar tenir “una mica d'esperança”, que ell basa en el fet que la situació actual està afavorint la sensibilització. Els bancs dels aliments també poden haver d'afrontar un gran repte: els canvis que potser afectaran el Programa d'Aliments de la UE.

Crisi La factura social

A PEU DE CARRETERA
L'espai sota el pont de la C-31 que alguns sensesostre han habilitat com a habitatge precari.
MANOLO GARCÍA

La crisi dispara l'ús dels menjadors socials a València

SALVADOR ALMENAR
VALÈNCIA

La Casa Caridad és una de les institucions de beneficència més conegudes del País Valencià. El menjador social que té a València és el seu servei més utilitzat. La gran afluència de gent al menjador és un bon indicador de la incidència de la crisi en la societat, i les llargues cues són el reflex que els nivells de pobresa han augmentat en els últims anys. Preguntada per si les retallades de les partides públiques destinades a ajudes socials poden haver incrementat el nombre d'usuaris d'aquest tipus de serveis, la directora gerent de la Casa Caridad, Guadalupe Ferrer, prefereix culpar-ne la situació econòmica actual. "La raó principal crec que és la crisi. Però, sigui pel que sigui, sí que hem notat que ara ve molta més gent demanant-nos una ajuda econòmica que nosaltres no podem proporcionar", assenyala.

En aquest menjador cada dia moltes persones esperen, des d'hores abans que obri, la seva ració. En silenci, cada persona que espera a la cua té una història. La majoria estan protagonitzades per persones en situació d'exclusió social i immigrants irregulars, però cada vegada són més els aturats de llarga durada que fan aquesta mateixa cua per poder alimentar-se gràcies a la caritat. Fonts de la institució expliquen que des del 2008 –any en què va començar la crisi– el perfil de l'usuari ha canviat molt, i és el col·lectiu de valencians el que ha augmentat més. La mostra és que l'any passat els usuaris de nacionalitat espanyola del menjador sumaven el 31% del total.

Les xifres facilitades per la Casa Caridad són colpidores. Només fins a l'agost es van repartir 96.719 menjars –una xifra que suposa, aproximadament, 36.000 racions més que en tot el 2008–, mentre que el total d'atencions del menjador social el 2011 va ser de 316.438, gairebé el doble dels dinars i sopars repartits l'any de l'inici de la crisi. Des de la institució assenyalen que el canvi gradual del perfil de l'usuari els ha obligat, per exemple, a habilitar al menjador un espai específic per a les famílies amb menors, un col·lectiu que abans mai havien atès de manera habitual i que ara se situa al voltant de les 80 famílies mensuals.

Les dades revelen també que el 56% dels usuaris de l'any passat eren menors de 40 anys, mentre que el 41% tenien una edat compresa entre els 41 i els 65 anys. Aquest espectre d'edat ha patit un increment de tres punts respecte del l'any 2010, que a la Casa Caridad expliquen per la dificultat d'aquest col·lectiu per reincorporar-se al mercat laboral després d'un acomiadament.

Viure sota un pont

La precarietat arriba a les portes de Barcelona

JOSEP FERRER
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Tot i que el barraquisme es va donar per acabat, oficialment, amb els Jocs Olímpics, a l'àrea metropolitana de Barcelona encara hi ha exemples que recorden aquelles estampes de pobresa i misèria.

Els conductors que acostumen a circular per la C-31 –l'autovia de Castelldefels– de sortida de Barcelona es deuen haver adonat que un dels ponts de l'anomenat *nus de Bellvitge*, just el que hi ha abans de la gasolinera, que creua el riu Llobregat, ja fa anys que és utilitzat regularment com a habitatge, tot i que ara fa uns quants mesos que no s'hi veu ningú vivint. Els ajuntaments de la zona en són coneixen-

dors i fins i tot en les imatges preses pel Google Maps el juny del 2009 ja s'hi veu que allà hi ha un assentament humà. Les persones que hi han viscut, tot i els inconvenients de viure a la intempèrie, ho tenien força organitzat, amb dos àmbits o habitacions separades per les bigues del pont. En una primera sala hi ha la cuina, el menjador i el bany. Aquí hi ha menjar, estris per fer-lo, un mirall i una maquineta per afaitar-se, i un *Diccionari de la llengua catalana* d'Enciclopèdia Catalana per aprendre l'idioma. A la segona sala hi ha un llit i roba. Les bigues del pont també són utilitzades com a prestatgeries.

Evidentment, no és la casa somiada, però és la que algunes persones han hagut de fer servir per poder sobreviure en temps de crisi. És el cas de l'Adrian, un romanès que treba-

Pobresa
En un pont de l'autovia de Castelldefels s'hi ha condicionat un habitatge

llava a Ciments Molins, i que d'un dia a l'altre es va quedar sense feina i sense casa. Durant uns mesos va viure amb la seva dona en una barraca d'uns horts del terme municipal de Sant Feliu de Llobregat, a tocar de Sant Just Desvern. Davant d'aquesta penúria, la seva dona va decidir tornar al seu país i, uns dies després, en no trobar feina, divagant per aquí i per allà i estant sol i sense la família, l'Adrian també va optar per agafar un autobús i retrobar-se amb els seus a Romania.

Barraques a Barcelona

A Barcelona encara hi ha nuclis de barraques. Un és al barri de la Bordeta, al districte de Sants-Montjuïc, tot i que el pla urbanístic del barri amenaça d'acabar amb aquestes vivendes precàries. Als Tres Turons –la Rovira, el Carmel i la Creueta del Coll– també hi sobreviuen assentaments precaris en algunes de les cases autoconstruïdes durant la postguerra.

Satisfacció amb els cadenats als contenidors a Girona

ELISABET ESCRICHE
GIRONA

L'increment de gent buscant menjar en els contenidors que hi ha al costat dels supermercats de Girona, amb el risc de salut que això comporta, va portar l'Ajuntament a tancar els contenidors amb cadenats a l'estiu i a firmar un conveni amb les grans superfícies perquè donessin els aliments que estiguessin a punt de caducar als Centres de Distribució d'Aliments de la ciutat (CDA), en lloc de llençar-los.

"L'objectiu era aconseguir derivar totes aquestes persones que furgaven entre els contenidors als CDA, amb l'ajuda d'agents cívics

El regidor de Serveis Socials, Eduard Berloso, al centre de la imatge, en la firma del conveni. ACN

que els n'informen *in situ*", explica el regidor de Serveis Socials, Eduard Berloso. La iniciativa, que va començar el 6 d'agost als barris de Santa Eugènia i Sant Narcís, ha funcionat: una seixantena de persones han estat derivades als Serveis Socials, i ja participen en el programa, que s'ha estès per tots els barris, la quinzena de cadenes de supermercats que hi ha a Girona.

"Tenint en compte que actualment són molt pocs els que regiren els contenidors preveiem posar punt final a la tasca informativa aviat", explica el regidor de Serveis Socials. El que sí que preveu mantenir l'Ajuntament són els cadenats que hi ha en una trentena de contenidors.

Crisi La factura social

Les entitats demanen suport als ciutadans

Els responsables de les principals organitzacions socials del país alerten del risc que la pobresa actual es cronifiqui i critiquen la incoherència de les retallades en prestacions i ajudes socials. LARA BONILLA

Enric Morist

COORDINADOR DE CREU ROJA CATALUNYA

"Estem en una situació d'emergència social"

1. Absolutament. És una situació d'emergència social perquè afecta un gran volum de població i no se circumscriu a un sector o un àmbit laboral. La pobresa és estructural i afecta diferents franges d'edat i territoris. I també s'ha cronificat en el temps. L'atur ha anat creixent els últims dos anys i mig, hi ha persones sense cap tipus d'ingrés i aquesta situació sobrepassa els serveis públics. Les últimes dades –que indiquen que tres de cada deu catalans viuen en una situació de risc de pobresa– ens donen la raó a les entitats socials que estem afrontant des de fa temps una situació sense precedents.

2. Entenem que és una dificultat molt gran també per a les administracions. Davant d'això, hem de planificar i prioritzar. Que persones grans tinguin problemes per alimentar-se no és només culpa de les administracions, sinó de tota la societat. Tots ens hem d'implicar més: la ciutadania i les administracions. Qui més té, ha d'aportar més. Creu Roja ha crescut en socis i voluntaris, i això és un bon indicador. No és el moment de no fer res, cadascú pot ajudar amb els recursos que tingui.

Jordi Roglà

DIRECTOR DE CÀRITAS BARCELONA

"El repte és crear ocupació"

1. Les últimes xifres de pobresa confirmen el diagnòstic de Càritas: la pobresa és cada cop més intensa, més extensa i es cronifica. Persones que estaven en situació de pobresa ara estan en un procés de pobresa greu o severa. La realitat és que l'any passat vam atendre 60.000 persones.

2. Les retallades són un contrasentit perquè es continua posant la persona al servei de l'economia. I això es veu en les persones que atenem. Moltes són persones que abans no estaven en risc de pobresa però que la falta de feina i l'aprimament de l'estat del benestar les ha portades aquí. Es fan retallades perquè no hi ha diners però sí que n'hi ha per rescatar un banc. Això deu ser legal però és immoral. Una part dels recursos que s'estan destinant a salvar la banca poden salvar les persones i ajudar a cobrir les necessitats bàsiques. La gent s'està deteriorant i les persones pobres estan emmalaltint físicament i psíquicament.

3. Com a organització humanitària, el repte a llarg termini és el mes que ve, no podem pensar més enllà. Aquesta setmana ens ha vingut gent que no podia menjar perquè no han cobrat. Aquest és el nostre repte immediat. No existeixen solucions d'avui a demà. Aquesta etapa de dificultats potser empitjora i ens hem de preparar i prioritzar.

4. La nostra imatge de pobresa és la de famílies que per primer cop han de demanar ajuda a les entitats socials. I una altra més concreta: un dels avis a qui repartim àpats a domicili no se'l menja per guardar-lo per al seu nét, que no té beca menjador. Això està passant: gent gran que està fent de mur de contenció en moltes llars. És un moment de molta dificultat i ningú pot quedar-ne al marge. Intentem ser positius però el que tenim davant és tan gros que s'ha d'explicar. —

Les preguntes

1. La pobresa s'ha cronificat?

2. Com afecten les retallades?

3. Quin és el repte més urgent?

4. Citi una imatge de pobresa.

Àngels Guiteras

PRESIDENTA DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR

"Més retallades es tradueixen en més exclusió"

1. Quan parlem d'una malaltia crònica és per dir que ja està instal·lada per sempre. I em nego a acceptar que la pobresa estigui cronificada, perquè semblaria que no hi podem fer res i no és així. No obstant, hi ha un índex de pobresa que va més enllà de l'estructural i que ja teníem en època de bonança. És preocupant i denota que no estem assolint els objectius de lluita contra la pobresa.

2. Les retallades són totalment contradictòries, perquè aquests ajustaments en polítiques socials es tradueixen directament en més exclusió. La política de reducció del dèficit no crea més creixement però sí que genera més atur, més exclusió i més pobresa. No s'ha vist enlloc que els ajustaments pressupostaris generin una societat més justa i més equitativa. En canvi, generen més atur, més pobresa i més patiment. No és coherent.

3. Per mi el principal repte és donar prioritat a les polítiques socials i d'atenció a les persones. Es poden fer moltes coses i el primer és prioritzar la inversió en política social i en prevenció, i no retallar-la, per fer una societat més inclusiva. Pel que fa a la pobresa severa, hem d'establir les mesures necessàries perquè tota la gent que està exclosa tingui les necessitats bàsiques cobertes: un sostre sota el qual dormir, menjar i els drets a la salut i l'educació. Per fer això, calen més polítiques actives d'ocupació i una política fiscal més redistributiva. I ens hi hem d'implicar tots. Per això hem fet la campanya *Suma't a les ONG socials*. Hem d'exigir a les administracions que el compromís de lluita contra la pobresa no sigui d'un departament, sinó que s'abordi des d'una visió més àmplia.

4. Qualsevol desnonament d'una família és una imatge de pobresa. Són persones que han perdut el dret a l'habitatge i que no han fet res malament ni per sobre de les seves possibilitats, sinó que els van anar a buscar perquè d'altres guanyessin rèdits i ara no tenen res. —

2. Amb les retallades hem vist més gent que ha recorregut al Banc dels Aliments. Entre el 2008 i el 2009 vam experimentar un creixement del 100%. Vam doblar el nombre de beneficiaris i encara continua creixent. Hi ha un escàndol que s'ha de resoldre i és que mentre hi ha pobresa s'està llençant el menjar. El 80% dels supermercats ja treballen amb nosaltres i també estem buscant noves vies de subministrament.

3. El nostre repte és buscar més aliments, no diners. Per això hem impulsat una xarxa solidària i de proximitat. Estem posant en contacte els veïns amb les entitats de barri. El país té un problema i s'ha de solucionar. Li toca a l'Estat fer-ho, però, com que no ho fa, hi ha una colla de gent que ho està fent i la societat hi col·labora. Per exemple, en el Gran Recapte del Banc dels Aliments de l'any passat la gent va respondre molt i estem segurs que enguany encara hi respondran més. Hem de demanar solucions a l'Estat i, si no, implicar-nos nosaltres. Qui es vulgui fer voluntari que comenci pel seu barri.

4. Per mi, la imatge de pobresa més cruenta és la de la gent que recull fil de coure. La seva vida també penja d'un fil de coure. —

Jordi Peix

VICEPRESIDENT BANC DELS ALIMENTS

"La societat col·labora i respon"

1. Sempre hi ha una pobresa crònica, una bossa que és difícil de resoldre i que implica problemes estructurals, però hi ha una altra pobresa que és temporal, i és la que tenim ara, que està, a més, en el seu nivell més alt. Encara és conjuntural, però la crisi s'està allargant i hi ha el perill que es torni estructural.